

Horbaczewskiego Eugeniusza

Dzielnice: Praga Południe

Osiedla: Goćław

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1981

Opis

Eugeniusz Horbaczewski (1917-1944) - major lotnictwa WP. Pochodził z Kijowa, w Brześciu nad Bugiem ukończył Gimnazjum im. Romualda Traugutta oraz kursy lotnicze. Jako dwudziestolatek został podchorążym w Centrum Wyszkożenia Oficerów Lotnictwa w Dęblinie, jednak ukończenie nauki przerwał wybuch II wojny światowej. Wraz z wykładowcami i innymi słuchaczami przez Rumunię (znalazł się w obozie dla internowanych w miejscowości Craiova, skąd zbiegł), Jugosławię i Grecję przedostał się do Francji, po upadku której znalazł się w Wielkiej Brytanii. Po rocznym szkoleniu został 21 VIII 1941 roku przydzielony do elitarnego Dywizjonu 303 a w 1943 roku znalazł się w tzw. "Cyrku Skalskiego". 16 II 1944 roku - awansowany do stopnia kapitana - objął dowództwo 315. "Dęblińskiego" Dywizjonu Myśliwskiego. Był uczestnikiem operacji nad Włochami, Malcią a także Afryką Północną, zestrzelając największą ilość samolotów niemieckich - 16 a także 4 pociski latające V-1. Odznaczony został Krzyżem Złotym Orderu Wojennego Virtuti Militari (nr 61), Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari (nr 9478), czterokrotnie Krzyżem Walecznych oraz brytyjskim Distinguished Service Order (jako jeden z ośmiu Polaków w historii tego odznaczenia) i dwukrotnie Distinguished Flying Cross. Zginął zestrzelony podczas inwazji na Francję, jako jedyny ze swojej jednostki. Początkowo został uznany za zaginionego, dopiero w w 1947 roku niedaleko miejscowości Valennes we Francji odnaleziono wbitego głęboko w ziemię Mustanga III z ciałem pilota, którego zidentyfikowano po zachowanych osobistych rzeczach.

Spoczywa:

Cmentarz komunalny w Creil, grób nr Z. 379.

Ciekawostki

Przed wojną planowano na tym terenie zbudować lotnisko międzynarodowe, jednak strefa lotów została zbombardowana w 1939 przez Luftwaffe. Po wojnie lotnisko odbudowano jako sportowe, służące Aeroklubowi Warszawskiemu. W 1971 zapadła decyzja o budowie tu osiedla i w 1976

lotnisko przestało istnieć. Ulica powstała pod koniec lat 70 na nowo planowanym osiedlu.

Stan obecny:

Bloki osiedla Gocław-Iskra. Powstały między 1977 a końcem lat 80 wg proj. Tadeusza Mrówczyńskiego. Na budowę osiedla rozpisano konkurs międzynarodowy, w którym brali udział architekci ze stolic państw socjalistycznych. Konkurs, rozstrzygany w 1972 w Kazimierzu, wygrały ekipy z Belgradu, Moskwy i Warszawy (Bogusław Chyliński, Jacek Jedynak, Andrzej Skopiński i Jerzy Skrzypczak). Opracowaniem osiedla na podstawie zwycięskich prac zajął się T. Mrówczyński. Na 225 hektarach lotniska zbudowano 4 części osiedla. W 1977 uzbrojono teren, a pierwsi lokatorzy wprowadzili się w 1979 na teren Orlika. Osiedle przeznaczone jest całościowo dla ok. 40.000 osób.

Data nadania nazwy: 1981.01.05
